

3. § 1, stk. 2-4, ophæves.

4. I § 2, stk. 1 og 2, indsættes efter »§ 1,«: »nr. 1 og 2, og beholdere omfattet af § 1, nr. 3 og 4, der er godkendt i henhold til bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 1989 om emballage til øl og læskedrikke, som ændret senest ved bekendtgørelse nr. 300 af 30. april 1997, og«.

5. I § 2 indsættes som *stk. 3-8*:

»*Stk. 3.* For salgsemballager og multipak omfattet af § 1, nr. 3-17, bortset fra de af *stk. 1* og *2* omfattede beholdere, betales der afgift efter vægt. Afgiften udgør for emballage af

	pr. kg
1) fleksibelt fiberbaseret materiale	19 kr. 50 øre
2) ikke fleksibelt fiberbaseret materiale, virgint samt tekstiler	7 kr. 50 øre
3) ikke fleksibelt fiberbaseret materiale, genvundet	6 kr. 00 øre
4) plast, formfast	7 kr. 50 øre
5) plast, formfast og højfyldt	4 kr. 50 øre
6) plast, formfast og UN-godkendt	6 kr. 00 øre
7) plast, fleksibel	30 kr. 00 øre
8) aluminium	11 kr. 25 øre
9) hvidblik og andre stålemballager	3 kr. 75 øre
10) hvidblik og andre stålemballager, UN-godkendt	3 kr. 00 øre
11) glas og keramik	75 øre
12) laminat	15 kr. 00 øre
13) træ	6 kr. 00 øre.

Stk. 4. I den afgiftspligtige vægt efter *stk. 3* indgår alle dele af emballagen. Hvis emballagen består af flere materialer, beregnes afgiften som summen af afgifterne af hvert enkelt materiale. Udgør et materiale mere end 90 pct. af emballagens vægt, kan afgiften beregnes efter satsen for dette materiale og efter emballagens samlede vægt

Stk. 5. For emballage eller emballagedele, der består af sammensatte materialer, som ikke kan skilles ad, beregnes afgiften efter afgiftssatsen for laminatemballage, jf. dog *stk. 4, 3. pkt.*

Stk. 6. Papir og karton, der vejer op til og med 100 g pr. m², afregnes som emballage nævnt i *stk. 3, nr. 1.*

Stk. 7. Såfremt der ikke foreligger dokumentation for, at indholdet af genvundet materiale udgør mindst 50 pct. i emballage af karton og pap nævnt i *stk. 3, nr. 3*, skal der betales afgift efter *stk. 3, nr. 2.*

Stk. 8. Såfremt der ikke foreligger dokumentation for, at indholdet af fyldstof i emballage nævnt i *stk. 3, nr. 5*, udgør mindst 50 pct., skal der betales afgift efter *stk. 3, nr. 4.*«

6. § 3 affattes således:

»§ 3. Den, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, nr. 1-4, eller § 2 a, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Den, der driver mellemhandel med ubrugte afgiftspligtige varer omfattet af § 1, nr. 1-4, eller § 2 a, kan anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Virksomheder, der pakker eller aftapper varer nævnt i § 1, nr. 1-4, kan anmelde deres virksomhed til registrering.

Stk. 4. Virksomheder, der pakker eller aftapper varer nævnt i § 1, nr. 5-17, skal anmelde deres virksomhed til registrering.

Stk. 5. Virksomheder omfattet af *stk. 4*, som har et årligt salg af afgiftspligtige varer svarende til en afgift på under 2.500 kr., skal dog ikke registreres eller betale afgift.

Stk. 6. Registrering kan nægtes eller tilbagekaldes, hvis virksomhedens lokaler er eller senere bliver indrettet på en sådan måde, at de statslige told- og skattemyndigheders kontrol efter § 15 ikke kan udføres på rimelig måde.

Stk. 7. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, *stk. 2*, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres efter denne lov hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 8. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.«

7. § 3 a affattes således:

»Registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage ubrugte afgiftspligtige varer.«